

papir i Anledning af de store Foretagender, hvorom her er Tale, idet Regjeringen udtryffeligt har afflaaet Communnens Begjæring om at forelægge et Lovforslag sigtende til at bevirke for Communen Fritagelse for stemplet Papiers Brug til de ikke ubetydelige Contracter, der ville være at oprette i Anledning af disse Foretagender, og det vil derfor blive ikke faa Tusinder, ja ventelig ligesaa mange Tusinder, som der her er Spørgsmaal om at fritage Communen for, som den paa anden Maade kommer til at erlægge i Anledning af de paataante Foretagender.

Nørgaard: Naar jeg har understøttet det foreliggende Vædringsforslag med mit Navn, da var det ingenlunde, fordi jeg saa ganske billigede det med Hensyn til den Fæmteedel, som var bragt i Forslag; men jeg vilde ikke unddrage den egentlige Forslagsstiller min Bistand til at faae Forslaget frem. Jeg troer, at denne Fæmteedel er for lidt; dog seer jeg ikke Sagen saa meget fra den Side, at Capitalen, hvorom her er Tale, just er Hovedspørgsmaalet i den foreliggende Sag, hvadenten Capitalen saa er 18 eller 20,000 Rbd., men jeg antager det for et Princip, som man indfører, og som jeg troer man bør udføre consequent i flere Retninger, og derfor troer jeg, at Forslaget havde været mere heldigt med Hensyn til fremtidige Regler, naar det havde gaaet ud paa at bestemme f. Ex. $\frac{1}{2}$ Istedefor $\frac{1}{5}$, men som sagt, Noget maa i den Henseende være bedre end slet Intet, og jeg vil derfor desuagtet nu stemme for Forslaget. — Saaledes som Sagen forøvrigt stiller sig for mig, saa forekommer det mig, at Hovedspørgsmaalet fornemmelig maa være det, om vi ville betræde den Vej, som vi her bringe i Forslag, for Fremtiden. Naar man nu seer hen til, at i Finantsloven staaer Stempelpapirsafgiften opført med en Sum af 475,000 Rbd. og lægges hertil, hvad der staaer opført paa et Par andre Steder, som vel ogsaa nærmest kan henregnes til Sportler, bliver det i det Hele 905,400 Rbd., saa er dette ganske vist ikke nogen ringe Indtægt, og det forekommer mig temmelig klart, at skal man gaae ind paa den Vej, som her er bragt i Forslag, saa er det efter min Overbeviisning netop nu Tiden at overveie,

hvorvidt vi see os istand til at betræde den samme Vej i Fremtiden og betræde den consequent i andre Retninger, naar Talen atter bliver om Medfattelse af Sportler. Forøvrigt seer jeg ikke, at der er nogen Grund til at begunstige Kjøbenhavn, som vistnok i flere Henseender er begunstiget i andre Retninger. Den ærede Finantsminister har rigtignok udtalt, at Kjøbenhavn slet ikke har nogen særlig Begunstigelse med Hensyn til Communen; men jeg troer ikke, at denne Regel ganske holder Stik, og vil man blæde op i Finantsloven, vil man finde, at vi svare 8,070 Rbd. til 2 Kirker i Kjøbenhavn, og det maa da vel ikke kunne nægtes at være en Communesag, og vil man see hen til Kjøbenhavns Fattigvæsen, saa sværer Staten jo dertil en aarlig Sum af over 27,000 Rbd., som i Forbindelse med, hvad der svares til Theatret, vil det hele Beløb vel andrage en Sum af over 100,000 Rbd., som dog ikke er saa ganske ubetydelig for en saa riig By som Kjøbenhavn. Jeg troer saaledes, at der med god Grund kan siges, at Kjøbenhavn i ikke saa Henseender er særlig begunstiget; men hvad der i denne Sag er Hovedprincippet for mig, det er, som jeg før har bemærket, ikke den Capital, der her er Spørgsmaal om, men det er, at gjøre opmærksom paa, om vi ikke her ere isærd med at betræde en Vej, som vi ikke i Fremtiden hverken kunne eller ville følge, naar Talen engang bliver om en Forandring i Sportelreglementet med Hensyn til en Medfattelse af Papir til Skjoder paa Selveienddom, hvor Sportlerne uegtelig ere usforholdsmæssig høie. Naar de Herrer en anden Gang ville understøtte Forslag angaaende en forholdsmæssig Medfattelse af Sportler paa det Stemplet-Papir, som bruges ved Kjøb og Salg af Selveienddom, saa kan jeg maastee bedre tiltræde deres Mening i den foreliggende Retning; men kan det ikke blive Tilfældet, kan jeg ingenlunde billige den Vej, vi her ere isærd med at betræde.

Ruuth: Det forekommer mig, at Grundene, der tale for at understøtte Loven i sin tidligere Stikkelse, ere saa stærkt fremhævede af den høitærede Finantsminister, at jeg kan nære Haab om, at Thinget vil vedblive den